

Stichting Rechtsbijstand Asiel 's-Hertogenbosch
LEGAL AID

Stichting Rechtsbijstand Asiel
Postbus 1308
5200 BJ s-Hertogenbosch
Bezoekadres:
Spinhuiswal 2
5211 JG s-Hertogenbosch

Aan: Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Utopialaan 40
5232 CE Den Bosch
t.a.v. afdeling asiel

mr I.M. van Kuilenburg
tel. (073) 6158800
fax. (073)6158809

AANVULLEND BEZWAARSCHRIFT

Naam client: dhr. A
IND-nr: 0008.21.2037
CRV-nr: crvnr
Nationaliteit: Iraanse
Ons kenmerk:

's-Hertogenbosch, 4 september 2000

Geachte mijnheer/ mevrouw,

Bij bezwaarschrift d.d. 25 augustus 2000 heeft ondergetekende namens dhr. geboren op _____ te Iran, bij u bekend onder bovenstaand dossiernummer, bezwaar gemaakt tegen uw beschikking d.d. 24 augustus 2000 uitgereikt op 24 augustus 2000.

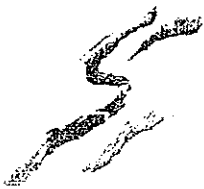
DE BESTREDEN BESCHIKKING

Belanghebbende maakt bezwaar tegen de kennelijk ongegrondverklaring van zijn aanvraag om toelating als vluchteling. Hij is van oordeel dat hij zich, gezien de situatie in Iran wel zeker in een vluchtsituatie bevindt. Daarnaast is hij van mening dat zijn asielaanvraag niet had mogen worden afgedaan in het Aanmeldcentrum. Dit bezwaar berust op de volgende gronden.

DE ONDERHAVIGE ZAAK IS NIET AC-WAARDIG

Gemachtigde maakt bezwaar tegen het kennelijk ongegrond verklaren van belanghebbendes aanvraag ingevolge artikel 15c lid 1 onder a Vreemdelingenwet. Met dit artikel is het zogenaamde Mosa-criterium gecodificeerd, namelijk een aanvraag wordt kennelijk ongegrond verklaard, indien zij is gegrond op omstandigheden die hetzij op zichzelf of in verband met andere feiten, in redelijkheid geen enkel vermoeden kunnen wekken dat er een rechtsgrond voor toelating bestaat. Ik verwijs verder naar het criterium zoals neergelegd door de Staatssecretaris in diens brief van 25 augustus 1994 waarin wordt gesproken over de totaal kansloze en ongegronde asielaanvragen, de zogenaamde flinterdunne zaken.

Blijkens de wetsgeschiedenis is met de formulering bedoeld aan te geven dat het moet gaan om een aanvraag om toelating die "reeds op het eerste gezicht" geen toereikende rechtsgrondslag kan worden toegekend. Het gaat erom - aldus de Memorie van Toelichting op pagina 32 - dat de door de asielzoeker voor

Stichting Rechtsbijstand Asiel 's-Hertogenbosch
LEGAL AID

zijn komst aangevoerde motieven "duidelijk onvoldoende zijn om de conclusie te rechtvaardigen dat hij is te beschouwen als vluchteling of asielgerechtigde", waarbij beslissend is "of op grond van het terzake (in)gestelde onderzoek tussen redelijk denkende mensen geen twijfel kan bestaan of de asielzoeker zich objectief beschouwd niet in een vluchtsituatie bevindt".

Ik ben met verzoeker van mening dat het geenszins buiten twijfel staat dat hij zich in een vluchtsituatie bevindt. Ik wijs hierbij met name naar de volgende aspecten.

- De gewelddadige deelname aan de demonstraties van 8 en 10 juli.
- De ontvangen oproepen van de Sepah / Pasdaran vanwege deze demonstraties
- Het feit dat verzoeker uit een familie komt die sowieso door politieke activiteiten in de negatieve belangstelling staat.
- Het feit dat verzoeker geweigerd heeft in dienst te gaan.

Verzoeker kan inmiddels de oproepen van de Sepah overleggen

Via de fax heeft verzoeker van zijn moeder de oproepen van de Sepah, gedateerd 1999 en 1999, ontvangen. Ik verwijs naar **produktie 1**, waar u een kopie van deze oproepen en een (vanwege tijdsgebrek onofficiële) vertaling aantreft. De originele documenten zullen zo snel mogelijk volgen. Deze documenten vormen het bewijs dat verzoeker wel degelijk gezocht wordt vanwege zijn aandeel in de demonstraties van 8 en 10 juli 1999. Niet alleen de datum van de oproepen, enkele dagen na de demonstraties, maar ook de instantie, de Sepah oftewel Pasdaran die zich met name bezig houdt met politieke delicten, wijst daarop.

Deze oproepen zijn uitgereikt aan zijn moeder. Verzoeker was ten tijde van de oproepen ondergedoken op verschillende adressen. Uit angst om in Turkije te worden opgepakt en, net zoals zijn broer eerder is gebeurd, terug te worden gestuurd naar Iran heeft hij deze documenten niet mee genomen naar Europa. Het zou zeer gevaarlijk zijn geweest om met deze oproepen op zak terug naar Iran te worden gestuurd.

Op de oproepen staat vermeld dat op het niet verschijnen naar aanleiding van de oproepen een sanctie staat. Het feit dat hij niet is verschenen maakt hem uiteraard nog meer een verdachte voor de Iraanse autoriteiten.

Verzoeker heeft een goede verklaring gegeven voor de wijze waarop de autoriteiten erachter kunnen zijn gekomen dat hij deel heeft genomen aan de demonstratie, namelijk via genomen foto's. Ook is van belang dat meer dan 1500 mensen zijn opgepakt en ondervraagd over hun aandeel in de demonstraties. De arrestanten zullen naar alle waarschijnlijkheid zijn gedwongen de namen van andere deelnemers te noemen. Daarbij staat het buiten kijf dat het opsporingsapparaat in Iran ook vele andere methoden ter hand staan om personen op te sporen, zeker bij een politiek belangrijke gebeurtenis als deze demonstratie.

Verzoeker kan ook een aantal identiteitsdocumenten overleggen

In het dossier van zijn vader, die bezig is gezinshereniging te verkrijgen, zitten een aantal kopieën van identiteitsbewijzen, waaronder een kopie van het persoonsbewijs van verzoeker. Ik verwijs naar **produktie 2**, waar naast het persoonsbewijs van verzoeker ook dat van zijn moeder en vader te vinden is.

Stichting Rechtsbijstand Asiel 's-Hertogenbosch
LEGAL AID

Verder heeft verzoeker via zijn contactpersoon het valse paspoort en rijbewijs verkregen waarmee hij naar Nederland is gekomen. Ik verwijs naar **produktie 3**.

Over de deelname aan de demonstraties van 8 en 10 juli 2000

Verzoeker heeft verklaard deel te hebben genomen aan de studentendemonstraties van 8 en 10 juli 1999. Het is algemeen bekend dat deze demonstraties door de autoriteiten met harde hand zijn neergeslagen. Met name is van belang dat er sinds de demonstraties 1500 mensen zijn gearresteerd en tussen de 200 en 600 personen zijn gedetineerd en meerdere mensen tot zware straffen zijn veroordeeld. Veel mensen zijn na arrestatie 'verdwenen'. Ik verwijs naar **produktie 4**, de informatie van VVN over deze demonstratie.

Uit de informatie van VVN (met name produktie 1, het ambtsbericht, produktie 5 (IHRWG), produktie 6 (HRW) en produktie 7 (de lijst met verdwenen en gearresteerde personen van HRW) blijkt dat de processen niet eerlijk verlopen. Veel mensen zitten vast zonder aanklacht, er is geen contact mogelijk met familie en advocaten en ook zijn er sterke aanwijzingen dat er gemarteld wordt. Meerdere mensen zijn veroordeeld tot lange gevangenisstraffen.

Een en ander moet tegen de achtergrond worden gezien van de huidige politieke toestand in Iran, met de hervormingsgezinde Khatami en het sterke conservatieve en religieuze machtsblok. De studentendemonstraties kunnen worden gezien als een uiting van steun aan Khatami en zijn daardoor een zware bedreiging van het establishment. Dit verklaart waarom de autoriteiten de demonstraties zo grof hebben neergeslagen en waarom deelnemers op grote schaal worden vervolgd.

Verzoeker heeft meerdere redenen om ervan uit te gaan hij door de autoriteiten met extra wantrouwen zal worden behandeld. Allereerst het feit dat zijn gezin, vanwege het feit dat zijn vader als politieke opposant bekend staat en zijn broer voortvluchtig is. Hierdoor is hij bij voorbaat verdacht.

Daarnaast het feit dat verzoeker geen student is en toch mee doet aan de demonstraties. Van studenten worden dergelijke acties nog enigszins door de vingers gezien, omdat het 'hoort' bij het student-zijn. Niet-studenten die deelnemen worden gezien als notoire relschoppers en onruststokers gezien, zeker wanneer het personen betreft met een familieachtergrond als die van verzoeker.

Verzoeker heeft zich bij de demonstraties bij schuldig gemaakt aan gewelddadig gedrag, namelijk het vernielen van bussen en een brandweerwagen. Het is bekend dat de autoriteiten die mensen die zich tijdens de demonstraties aan gewelddadigheden hebben schuldig gemaakt zwaarder bestraffen.

De familieachtergrond van verzoeker is onvoldoende in aanmerking genomen

Verzoeker heeft uitgebreid verklaard over de wijze waarop de autoriteiten hemzelf en zijn familie vanwege de activiteiten van zijn vader in de loop der jaren hebben lastiggevallen. Er is sprake van een stelselmatige vervolging waarbij het gezin van verzoeker gedwongen is geweest een zwervend bestaan te leiden en hun maatschappelijke kansen werden weggenomen, culminerend in de detentie van zijn oudere broer. Een en ander maakt een logische en consistente indruk. Verzoekers vrees dat deze achtergrond de behandeling van de zijde van de autoriteiten in zijn nadeel zou kunnen beïnvloeden is zeker niet denkbeeldig.

Het feit dat het asielverzoek van verzoekers vader is afgewezen zorgt er nog niet voor dat ook de asielaanvraag van verzoeker zelf dient te worden afgewezen. Ook een rechter kan zich vergissen. Beide asielrelazen zouden elkaar kunnen bevestigen: het feit dat twee personen uit een gezin, jaren na elkaar uit hun land van herkomst vlucht geeft toch wel aan dat er wat aan de hand is.

Ook had het uw dienst waardevolle achtergrondinformatie kunnen bieden. Uit het dossier van het AC blijkt nergens dat het dossier van zijn vader, en dan met name de gehoren en het verslag van de hoorcommissie, is vergeleken met dat van verzoeker. Het enkele feit dat de uitspraak van de rechter is meegenomen is niet voldoende omdat de enkele uitspraak geen mogelijkheid biedt om de beide zaken diepgaand met elkaar te vergelijken. Zorgvuldig onderzoek had in ieder geval moeten behelzen dat ook het volledige dossier van de vader had moeten worden bekeken.

De dienstweigering van verzoeker is onvoldoende in aanmerking genomen

Niet is onderzocht in hoeverre de dienstweigering van verzoeker invloed zou hebben gehad op de te verwachten behandeling door de autoriteiten. Zeker in combinatie met de bestaande negatieve aandacht in verband met zijn vader zou de dienstweigering tijdens detentie in zijn nadeel kunnen hebben gewerkt.

Overwegingen met betrekking tot de beschikking

In de beschikking wordt gesteld dat verzoeker in de periode tot zijn vertrek nog dagelijks op de markt heeft gewerkt is niet correct. In het nader gehoor staat dat verzoeker sinds de demonstratie bij verschillende vrienden onder heeft gedoken. Hij was dus voor de autoriteiten moeilijk te vinden. Dit onderduiken had een direct verband met de deelname aan de demonstratie. Wel heeft hij tijdens zijn verblijf in Turkije een korte gewerkt in een slachthuis.

De reden dat verzoeker zich tijdens zijn verblijf in Turkije niet heeft gemeld bij de autoriteiten komt omdat zijn broer bij hun eerdere verblijf in Turkije is opgepakt en uitgezet naar Iran. Inderdaad is bekend dat Turkije zich vaker schuldig heeft gemaakt aan refoulement van Iraniers op haar grondgebied. Verzoeker wilde uiteraard het risico niet lopen dat dit ook met hem zou gebeuren. Daarbij is geenszins verzekerd dat Turkije hem zou hebben toegelaten in de asielpcedure, Turkije staat nu niet bepaald bekend als een land dat de mensenrechten hoog in het vaandel heeft staan.

De stelling dat de vader van verzoeker zich in Iran niet heeft bezig gehouden met politieke activiteiten miskent de situatie in Iran. De vader van verzoeker heeft zich vanaf het begin van het huidige regime uitgesproken tegen het regime. Dit heeft hem jarenlang veel problemen veroorzaakt. Een en ander kwam tot een explosie nadat hij het bevel had gekregen met zijn eenheid te gaan naar de provincie Koerdistan om daar te gaan vechten tegen de Iraanse Koerden. Hij heeft dit geweigerd en is onmiddellijk gedeserteerd. In de ogen van de Iraanse autoriteiten is hij wel zeker een politieke oppossant ondanks het feit dat hij nooit onderdeel is geweest van een politieke partij.

Vergunning tot verblijf

Op grond van het voorgaande is duidelijk dat verzoeker wel degelijk een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM en artikel 6 EVRM dan wel artikel 3 Anti-Folterverdrag. Immers, hij heeft oproepen ontvangen in verband met de demonstratie. Het is bekend dat de processen tegen deelnemers van de demonstratie oneerlijk zijn en dat marteling voorkomt.

Ten aanzien van dit laatste verdrag wijs ik op een 'view' van het Comité tegen Foltering van 10 november 1997 (Communication 28/1995, CAT/C/19/D/28/1995), waarin het Comité overwoog: *The*

Committee has noted that the State party's argument that the danger to an individual must be serious ('substantial') in the sense of being highly likely to occur. The Committee does not accept this interpretation and is of the view that 'substantial grounds' in article 3 require more than a mere possibility of torture but do not need to be highly likely to occur to satisfy that provision's condition' (eigen onderstreping). Het feit dat de autoriteiten verzoeker hebben opgeroepen zorgt er, mede gezien de algemene politieke en mensenrechtensituatie in Iran en de positie van verdachten van deze demonstratie in het bijzonder, voor dat het inderdaad meer dan slechts mogelijk is dat verzoeker bij de terugkeer in Iran zal worden gemarteld of onmenselijk zal worden behandeld.

Het gezaghebbende Anti-Folter Comité legt hiermee een lichtere toets aan dat het Europese Hof voor de Rechten van de Mens en dient om die reden eveneens te worden meegewogen in de belangenafweging ten aanzien van cliënten.

Voorlopige vergunning tot verblijf

Blijkens de REK-uitspraak met betrekking tot Algerije is de Staatssecretaris van mening "een vwtv-beleid geboden is indien hij van oordeel is dat aannemelijk is dat het geweld ernstig, willekeurig, grootschalig en alomtegenwoordig is in het land van herkomst of een deel daarvan".

Uit de meest recente berichtgeving en rapporten blijkt dat in land van herkomst nog steeds sprake is van willekeurig geweld dat grootschalig en ernstig is. Met betrekking tot Iran kan ook niet gezegd worden dat er geen sprake is van een vorm van hierboven omschreven geweld.

Deze ernstige vormen van mensenrechtenschendingen komen voor in land van herkomst en op zeer grote schaal.

Belanghebbende dient naar het oordeel van gemachtigde in ieder geval in het bezit te worden gesteld van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf. Een eventuele verwijdering van belanghebbende naar land van herkomst getuigt immers van een bijzondere hardheid in verband met de algehele situatie aldaar.

CONCLUSIE

Resumerend kom ik tot de conclusie dat de onderhavige zaak is, gezien zijn gewelddadige deelname aan de studentendemonstraties en de politieke achtergrond van zijn familie, niet AC-waardig is.

Op bovenstaande gronden verzoek ik u de bestreden beschikking d.d. 24 augustus 2000 te herzien en **primair** verzoeker alsnog te erkennen als vluchteling en hem als zodanig in Nederland toe te laten, **subsidiar** aan verzoeker alsnog een vergunning tot verblijf zonder beperkingen te verlenen **meer subsidiar** verzoekers asielaanvraag in behandeling te nemen en hem alsnog door te sturen naar een opvang- en onderzoekscentrum

Mocht u een afwijzing van het bezwaarschrift overwegen dan verzoekt gemachtigde u ingevolge artikel 31 lid 2 Vreemdelingenwet het advies van de Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken in te winnen en belanghebbende en zijn raadvrouw in de gelegenheid te stellen het bezwaarschrift nader mondeling toe te lichten en de belangen van belanghebbende ten overstaan van voornoemde commissie te bepleiten.

Verzoeker heeft in casu zonder meer aannemelijk gemaakt dat hij te vrezen heeft voor vervolging in de zin van artikel 15 Vreemdelingenwet, waardoor hij conform artikel 31 lid 2 Vreemdelingenwet gehoord zal moeten worden.

Voorts verzoek ik u aan de indiening van dit bezwaarschrift alsnog schorsende werking toe te kennen voor wat betreft het vertrek uit Nederland. Verzoeker voldoet naar het oordeel van gemachtigde immers aan de voorwaarden voor schorsende werking ex artikel 32 lid 1 aanhef en sub a en sub b Vreemdelingenwet.

Hogachtend,

Mw. Mr I.M. van Kuilenburg,
gemachtigde